

El Barri Gòtic, tan ple d'esglésies, és l'infern per als artistes del carrer. Una dura normativa no distingeix entre música i soroll.

El músic Robertie viu el dilema de si li han de confiscar l'arpa perquè la connecta a un altaveu o si ningú l'ha de poder sentir.

Quan el cambrer de bar del Pi va demanar ahir a l'arpista Pedro Robertie què volia prendre, ell li va respondre amb un somriure glaçat, entre dents d'estalactita: **"Posa'm una dosi de bon humor"**. I va ensenyar la vena. El cambrer li va portar un tallat amb poc cafè. El cor de Pedro no necessitava més estímuls. Sonava com un tambor picat per un percussionista barroer.

Però el pitjor de tot era que, des del 22 d'octubre, sabia que tindria una sotragada emocional. Aquell dia va portar a l'Ajuntament de Barcelona una sol·licitud. Reclamava una llicència per tocar una arpa renaixentista al carrer. Les ordenances exigien que el músic que necessités amplificador havia de demanar un permís, la qual cosa és forçosa en el cas de l'arpa, instrument d'aigua, perquè la cascada del trànsit ofegava el seu so d'estany.

Li havien dit que no. Una veu sense harmonia li ho acabava de comunicar per telèfon: **"No es donen llicències a músics"**. Per Pedro Robertie, vicepresident de l'Associació de Músics del Carrer (Amuc), aquella era una resposta clara a un assumpte fosc. Obligaven a demanar el permís. Però no l'entregaven. Un cop més, el forat negre de la burocràcia. Conclusió, segons la guillotina de Robertie: **"A l'edat mitjana ens cremaven. Ara ens eliminen o extirpen. Barcelona es publicita com una ciutat d'artistes del carrer, presumeix d'art per tots els porus. Aleshores, ¿qui ho entén?"** Era tan absurd com acariciar el violí amb un xerrac.

Fer fora els instruments de Ciutat Vella era una tradició. Havien estat desterrats durant els Jocs Olímpics. Havien estat expulsats abans del casament de la infanta Cristina (**"es va casar durant una hora, però mesos abans ja ens emprenyaven"**). Juntament amb els captaires i les prostitutes formaven la terna maleïda. Els tres sectors treballaven amb les mans, però cada un amb una habilitat, gràcia i fortuna diferents.

Per desafinar encara més van arribar els andins, amb el còndor marejat de tant passar. I els rockers, amb el canó de la bateria. Els veïns es van esverar en descobrir que el fil musical s'havia convertit en una troca. Viure al Barri Gòtic era igual que tenir el cap dins el tambor de la rentadora. L'ajuntament va convertir la plaça del Pi en un cementiri i va prohibir els amplificadors, actuar en carrers de menys de set metres, després de les deu de la nit i durant més d'una hora. Els que necessitaven ampliar aquelles restriccions havien d'obtenir una llicència. Que no es concedia, segons l'experiència de Robertie. El consistori no diferenciava entre el brunzit d'un violoncel i la descàrrega d'una guitarra elèctrica. I encara més. Si un trompetista volia ensorrar la plaça Reial amb un solo, no hi havia cap llei que ho impedís.

Robertie creia que l'ordenança era un nyap: **"Perquè diu que la música és un problema de salut pública"**. A més a més, al Gòtic era difícil trobar vies amb més de set metres. Havia mesurat el carrer del Pi i no sobrepassava els 6,30. Terra santa, terra improfanable.

Robertie ja no feia ones sobre la superfície de l'arpa. Havia de decidir. O ser arpista mut a la Rambla. O connectar un altaveu a l'eina, amb el risc de perdre-la. Multa de 15.000 pessetes per recuperar-la. La mateixa quantitat pel bafle.

El rus Nicolai Ouliánov havia sofert el segrest. El 4 de novembre de 1998 va demanar autorització per interpretar música barroca davant de la catedral: **"Com correspon a un lloc tan distingit"**. La dona, embarassada. Un sou d'aire. El 29 de setembre de 1999 li van confiscar la guitarra i l'amplificador.

En algun lloc secret de la ciutat, la Guàrdia Urbana tenia una vintena d'ostatges de fusta i metall.

Exercicis diversos

1. Derivació. formeu un verb a partir dels noms i adjectius següents:

brut: set:
groc: fosc:
festa: guix:
fàstic: coix:
tros: garantia:

2. Morfologia nominal.

Feu el femení de les paraules següents:

advocat: rondinaire:
psicòleg: estudiant:

Poseu l'article davant dels mots següents:

Compte Postres
Resta Dubte
Deute Síndrome

Feu els plurals de les paraules següents:

llapis: complex:
interès: excés:
context: imprès:

3. Morfologia verbal.

Completeu el quadre següent amb les formes verbals adients:

	ahir	Avui	demà
Conèixer (jo)	Coneixia		
Seure (nosaltres)			Seurem
Treure (nosaltres)		Traiem	
Beure (vosaltres)			
Néixer (jo)			

Exercicis sobre el text

1. Escriviu les quatre o cinc frases que recullen les idees principals del text.

2. Feu-ne un resum, sense reproduir cap fragment del text.